

El TS s'avé a consultar sobre la immunitat d'Oriol Junqueras

Marchena demana ara a les acusacions si ha de preguntar al Tribunal de Justícia de la UE quan s'obtenen els privilegis d'eurodiputat

Junqueras declarant al Suprem ■ EFE

Més de tres anys de presó per a l'exalcalde de Bàscara

Condemna per estafa i falsedat documental

FINQUES Pous
 Ei propietari!
 No perdís el temps,
 tenim el comprador ideal per al teu immoble.
 Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.
TRUCA'NS ARA 93 790 39 45
 Valoració GRATUITA
 MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 26 de juny del 2019. Any XLIV. Núm. 15040 - AVUI / Any XLI. Núm. 13910 - EL PUNT

Vox retrata PP i Cs

LLUM • El partit d'ultradreta desvela el pacte secret amb els populars per fer governs tripartits amb Ciutadans

DESPULLATS • El cop d'efecte deixa en evidència Pablo Casado i Albert Rivera i posa en joc la Comunitat de Madrid

ENROCAT • Rivera respon a les desercions de Ciutadans animant a marxar del partit els que critiquen el gir a la dreta

#CATALUNYALLIBERTAT P6

Txell Bonet, durant la conferència a la seu de Nacions Unides, a Ginebra ■ ACN

“L'Estat desobeeix la llei internacional”

Txell Bonet exposa a l'ONU la situació dels presos polítics

Europa-Món P20

L'Iran insulta Trump i tanca la via diplomàtica

Cultura i Espectacles P23

El rei tornarà a fer tancar el MNAC

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Pilar Díaz (PSC)

“Cal pensar en el 2025, però també en el dia a dia”

montserrat
 C/ Illes Canàries, 104
 08397 Pineda de Mar (Barcelona)
 T. 93 762 19 76
 www.centredediamontserrat.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Secrets

Passades les eleccions i les negociacions per constituir els ajuntaments em continua rondant una pregunta. Per què han de ser secrets els

acords i pactes als quals arriben dues o tres formacions per formar govern, proclamar una alcaldessa o invertir un president? Per què els ciutadans que els han/hem votat no ho podem saber? Trobo que es tiren pedres sobre el seu mateix teulat. Per mi que no se n'adonen, però amb aquesta actitud l'únic que aconsegueixen és pa per avui i gana per demà. Salven els mobles però l'esquerda en l'edifici es va fent més gran. S'eixampla encara més la distància, ja prou llarga, entre la política i la ciutadania. En comptes de guanyar-se la confiança el que generen és un sentiment de desconfiança i recel més gran. S'estimen més abonar aquest terreny fosc, obscur, amagat, recòndit que és on es gesta el secret que no pas anar de cara als ciutadans. Aquest fet, el d'explicar-se, permetria entendre com s'han aconseguit desllorigar i desencallar certes situacions

S'afanyen a dir que han entès el missatge que els ha enviat l'electorat però els falta temps per fer-se trampes al solitari

que després són incomprendibles. Després de cada contesa electoral, els portaveus dels partits s'afanyen a dir que han entès el missatge que els ha enviat l'electorat però els falta temps per fer-se trampes al solitari. Així que els focus dels mitjans se'n van a una altra banda de la realitat, se'n desdiiuen d'aquest discurs i fan i desfan per mantenir el seu lloc, en detriment del que s'havien compromès a fer. Entenc que una cosa és la discreció i una altra de ben diferent és l'ocultació. Trobo que en general i en política en particular és un valor, és una actitud molt necessària, la discreció. Indica una manera de comportar-se de qui no fa res que no convingui de fer, de qui no diu res que no convingui de dir, que sap callar allò que li ha estat confiat. És a dir, que la discreció és condició *sine qua non* per guardar un secret. Ara, també vull pensar que és un deure del polític informar, comunicar, explicar què fa, com, quan i per què. Si és que realment vol fer política, que és una feina que, en essència, s'ocupa dels afers públics, no dels secrets.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Martiniques

Quan s'acostava Sant Joan anàvem a can Pepet de la Riera a comprar martiniques. Eren unes tires de paper bast i grisós amb unes ungles de fòsfor que, rascades a la paret, produïen unes petites i momentànies guspies i uns espetecs a penes audibles. Eren els petards del nens les nits de les revetlles, juntament amb les cebetes, uns saquets de paper que contenien un petita dosi de pólvora i una mica de sorra i que esclataven si les llançaves a terra amb una certa decisió. Em sembla que de cebetes encara se'n fan, protegides amb les mateixes caps de cartó plenes de serradures. Les martiniques fa dècades que van ser prohibides. Alguns nens entre els més grans se les feien esclatar a la caixa de ressonància de la boca. El fum els sortia pels ulls, les orelles i el nas com una figura de la Patum. No sabia si admirar-los o girar-los la cara. No els vaig imitar mai. Un dia els diaris van començar a parlar d'intoxicacions produïdes per un material pirotècnic que anomenaven "mistos garibaldi". Jo no sabia què eren els mistos garibaldi. Com que els diaris

“També se'n deien mistos garibaldi. Fa anys que es van prohibir

eren publicats a Barcelona vaig pensar en una especialitat que a nosaltres no ens arribava. Al final van dir que quedaven prohibits. Vaig viure tan tranquil fins al Sant Joan de l'any següent. Vaig anar a can Pepet a proveir-me de martiniques, i no me'n van poder servir. Els mistos garibaldi eren les nostres martiniques. Un dia, fa pocs anys, vaig evocar-les en una reunió familiar. El meu germà Jordi, que ho guardava tot, en va treure una tira. El paper s'havia encarat i les ungles de fòsfor semblaven les d'un cadàver del dipòsit forense. La passada vigília de Sant Joan en vaig divulgar una imatge

per les "xarxes". Els que van reaccionar a l'estímul es van dividir entre els que en deien mistos garibaldi i els que en deien martiniques. Mistos garibaldi de Barcelona en avall, martiniques de Mataró en amunt. Com els rogers, que de Mataró a França són rogers i a Vilassar de Mar ja són molls. És evident que els "mistos" homenatjaven el llibertador d'Itàlia. Potser el fòsfor recordava el pedrenyal dels fusells que feia servir la seva tropa? I martiniques? La Martinica és una illa del Carib. El Maresme i la Costa Brava van donar molts *indians*. M'imagino els pares i els avis fumant un havà, picant aquelles neules que es diuen *cubanos* i bevent rom mentre els nens encenien martiniques la nit de Sant Joan. No ho sé. Els diccionaris no inclouen martinica. Els informants que Alcover i Moll tenien a la costa nord-catalana no els van transmetre el nom. Només puc dir que quan jo ignorava el significat de la paraula "onomatopeia" em pensava que martinica descrivia el sorollet i les guspies que aquells petards innocents fins que no es va dir el contrari deixaven anar.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/7hi4yh>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I vinga unitat!

Això de la unitat estratègia de l'independentisme, ja es veu (és una ironia, no es confonguin) que cada vegada va a més. I ahir en vam tornar a veure una mostra a la mesa del Parlament de Catalunya, on JxCat i ERC van tornar a votar diferent en relació amb la iniciativa legislativa popular (ILP) que proposava aixecar la suspensió de la famosa declaració d'independència del 10 d'octubre del 2017. JxCat i ERC, que tenen majoria a la mesa, no es van posar d'acord. I mentre que els primers van votar a favor de tramitar la ILP, l'absència d'ERC i els vots en contra de Ciutadans i del PSC van servir per tombar la iniciativa. Fantàstica, aquesta unitat d'acció que tots reclamen però que a hores d'ara ni hi és ni se l'espera. ERC diu que es van abstenir per una raó tècnica (si ho vaig entendre bé, perquè una declaració d'independència supera el marge de com-

petències de l'Estatut), mentre que JxCat troba que això no és cert, i que al Parlament s'hi ha de poder debatre qualsevol cosa. La qüestió, em sembla, és que Ciutadans i el PSC –les altres dues formacions presents a la mesa– ahir (ahir també) s'hi devien fer un bon tip de riure, veient la unitat de l'independentisme. No hi va ser el 30 de gener del 2018 quan s'havia d'investir Puigdemont president i Torrent va

suspendre el ple; van actuar diferent quan el jutge Llarena va obligar a suspendre els diputats processats (els uns no acceptant-ho, els altres delegant el vot en un company); les discrepàncies entre ells han mantingut aturada la reforma del reglament que hauria de permetre investitures a distància i, és evident, la no unitat estratègica va dur també no només a la impossibilitat de cap llista unitària sinó a tirar-se els plats pel cap en veure els pactes post-electoralis que s'han fet després de les municipals. Fins i tot en la possible investidura de Pedro Sánchez, es veuen dues unitats estratègiques (és una ironia, també) ben diferents: els uns pregonant el no, i els altres, l'abstenció. N'hi ha tanta, d'unitat estratègica, entre les formacions independentistes, que a hores d'ara no en tenim una, d'unitat estratègia. En tenim dues. O tres, o quatre. Cansa, tanta unitat (no s'enganyin, és una altra ironia).

EDITORIAL

La crisi a Cs i l'ambició de Rivera

Albert Rivera no està disposat a abandonar el somni de ser el gran líder de la dreta espanyola, encara que el partit s'ensorri als seus peus. Ho demostra la seva reacció a les desercions de figures importants del nucli dur de Ciutadans, com la del portaveu econòmic, Toni Roldán, o la de l'eurodiputat Javier Nart. S'ha enrocat en la seva estratègia i ha fet sortir Inés Arrimadas, primer, i José Manuel Villegas, després, per "convidar" tots els crítics a fer un pas al costat. Ha obert la porta a tots els que no combreguen amb el plantejament del líder, disposat a blanquejar l'extrema dreta fent els pactes que calgui amb Vox i a escenificar el rebuig frontal a la investidura de Pedro Sánchez. "Amb mi, o contra mi" és, de fet, un aforisme que podria definir la carrera de Rivera i la línia estratègica del partit des que va néixer a Catalunya el 2005.

La crisi a la formació taronja és important, de fons, tot i que encara és massa aviat per saber com acabarà. Els que n'han marxat ho justifiquen dient que no se senten còmodes amb el gir a la dreta del partit, però el fet cert és que l'escorament a posicions reaccionàries ja té uns quants mesos d'evolució. De fet, ja fa setmanes que des de posicions liberals europees s'han llançat tocs d'atenció pels contactes i els acords amb la ultradreta a Andalusia. El més clar, el del president francès Emmanuel Macron, que va ser negat per Albert Rivera i confirmat, posteriorment, pel mateix Elisi, en un desmentiment insòlit. La mentida no ha de ser un obstacle per a les ambicions del president de Ciutadans. I la vergonya de quedar-se sol a Europa –bé, al costat del PP– a l'hora de fer un cordó sanitari a l'ultradreta és un preu que està disposat a pagar per arribar allà on s'ha proposat.

De reüll

Emma Ansola

Trucades i contactes

Una de les peticions més reiterades per les forces independentistes és la sol·licitud d'un gest del PSOE, del PSC i de membres del govern espanyol vers els presos polítics. Ha estat una constant el reclam de visites, paraules o contactes que reflectís un cert acostament o com a mínim una expressió d'empatia que permetés trencar murs i muralles, flexibilitzar posicions i propiciar el diàleg. Fins ara aquestes demostracions s'han donat a conèixer amb comptagotes, però n'hi ha. Diputats i algun dirigent socialista s'han acostat fins a la

Els contactes de Junqueras han estat Zapatero, Sánchez i Borrell

presó per parlar amb els presos. Al Parlament, no fa gaire, es va poder observar una conversa llarga i pausada entre el primer secretari socialista, Miquel Iceta, i Blanca Bragulat, la parella de Jordi Turull. Ahir, però, la notícia se l'emportava la trucada d'un minut entre Zapatero i Junqueras. Una conversa cordial en què el missatge era explícit i concís: l'aposta pel diàleg. El rebombori i la importància que s'ha donat a la notícia sorprèn perquè no fa res més que intensificar la imatge que ens va oferir la sessió constitutiva del Congrés dels Diputats amb un Oriol Junqueras parlant amb el president en funcions, Pedro Sánchez, i amb l'exministre d'Exteriors Josep Borrell. "Hem de parlar", va ser també el breu missatge d'aquella jornada, mentre que la conversa amb l'ara eurodiputat va quedar més diluïda. Sembla que el camp es conrea, veurem ara si brota el fruit del diàleg.

Les cares de la notícia

COMPANYA DE JORDI CUIXART

Txell Bonet

Valentia i claredat

La companya del president d'Òmnium va ser molt clara a Ginebra en valorar el trasllat dels presos polítics a presons catalanes i dir que no és cap concessió, sinó estrictament el que marca la llei. Respecte de la futura sentència, li semblarà injust qualsevol cosa que no sigui l'absolució.

CUINER

Joan Roca

Els millors dels millors

Els germans Roca, d'El Celler de Can Roca, han entrat en el grup d'honor anomenat *Best of de Best*, en què hi ha els millors entre els millors restaurants del món. S'han guanyat a pols un prestigi que els situa per sempre en l'elit de la gastronomia mundial.

EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL PEL PSOE

Rodríguez Zapatero

Un petit gest

Encara que sigui l'excepció dins el seu partit, s'ha de valorar el gest d'haver tingut una conversa telefònica amb Oriol Junqueras, a la presó, i que hagi mantingut algun contacte, a través d'un amic comú, amb Carles Puigdemont, a l'exili. I s'ha de valorar, és clar, que ho hagi fet públic.

Tal dia com avui fa...

1 any

Pistoles Taser

Els Mossos d'Esquadra comencen a patricular amb les polèmiques pistoles elèctriques a les ciutats de Girona, Blanes i Figueres.

10 anys

Mort de Jackson

El cantant Michael Jackson morí d'un atac de cor a la ciutat de Los Angeles. Els bombers van traslladar el Rei del Pop fins a l'hospital.

20 anys

Pau als aeroports

El govern pagarà als controladors 1.300 milions per la pau als aeroports. Faran 100.000 hores més per pal·liar la falta de personal.

Full de ruta

David Marín

Ho tornen a fer

Els al·legats finals d'alguns presos polítics al Suprem van deixar una frase que ha ressonat per la política catalana durant dies, i encara dura: "Ho tornarem a fer". La major part de l'independentisme ho ha celebrat, pel que té de fermesa personal i col·lectiva, per reivindicar uns fets pacífics (fer manifestacions, posar urnes a disposició dels ciutadans, i actuar en coherència amb el resultat d'aquestes urnes), i també pel que té d'esperança de continuar en algun moment el torcebraç polític i ciutadà a l'Estat. Una altra part de l'independentisme n'ha renegat, assenyalant que si es tracta de fer-ho exactament igual i amb el mateix resultat inacabat, no val la pena posar-s'hi. I des de l'unionisme bonista ho troben d'una irresponsabilitat absoluta. L'altre unionisme es frega les mans, pensant en uns anys més de condemna.

Molt bé. Però aquí hi falla alguna cosa. Aquest "ho tornarem a fer" no és l'únic que s'ha dit, darrerament, però ningú s'hi ha posat les mans al cap ni hi ha parat la més mínima atenció. Però el cas és que ells, els no independentistes, també diuen que ho tornaran a fer. Exactament igual. El PP, Cs i Vox fins i tot ho van posar als programes electorals: 155 fins a la rendició total. El PSOE no vol fer-se cap foto d'investidura amb independentistes, ni tornar a cap taula de diàleg que no passi per fer combregar els altres amb els límits d'una Constitució, l'actual, que segons enquestes només té el 15% del suport social al país. Mentre s'exigeix diàleg amb renúncies als *indepes*, se'ls aplica un cordó sanitari a Barcelona, i es manté fiscalia i advocacia repartint llenya judicial a cor què vols. El PSC ha tingut diversos cops a punt l'escrit per al TC per allò que pugui fer la mesa del Parlament. Però de moment la mesa fa bon dat. Ho tornaran a fer? Ja ho estan fent. Ells sí.

Fa més de set anys que bloquegen l'aspiració d'una part important de la societat catalana, tan important que crea majories fins i tot en les condicions més adverses. Un bloqueig constant del que vol la meitat més o menys de la societat i que, buscant-ne la rendició, finalment la van abocar a la unilateralitat. En qualsevol lloc del món un bloqueig tan bèstia hauria fet esclatar violència. N'hi va haver, però només d'una part. Han actuat com uns autèntics irresponsables. I, per si no n'hi hagués prou, ho continuen fent.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora, filòsofa i periodista

Vas conèixer Teresa Pàmies?

La importància de fer aquesta pregunta a totes les persones que llegiu aquest diari em ve de l'escriptora i dramaturga Montse Cornet, que em va venir a trobar a l'acte públic de Lletres al Parlament per presentar-se com "una gran amiga de Teresa Pàmies". I em va voler explicar la seva història. Una història d'algú que té un llibre escrit però no troba ningú que l'escolti, la vulgui llegir i doni una oportunitat a les seves paraules. Qui la va ajudar va ser Teresa Pàmies, que va escriure el pròleg per al seu primer llibre. Així, el butlletí mensual que dediquem a Teresa Pàmies des del web de la Institució de les Lletres Catalanes ha comptat amb dos textos nous: la història de com es van conèixer Montse Cornet i Teresa Pàmies i el pròleg de *Dues vides*, la primera obra de Montse Cornet, que després d'aquesta, en va fer moltes més.

TERESA PÀMIES VA VOLER AGAFAR el passat a través de totes les seves mans: el record de la vivència, les hemeroteques, les cartes que rebia, episodis de

llibres, altres veus que no fossin la seva i fins i tot la contradiguessin ... com un trencadís de Gaudí, anava recollint els trossos esparços d'allò que en diem vida passada. Amb honestedat, amb coratge, sense por a l'autocrítica.

PER AIXÒ ÉS IMPORTANT RECOLLIR testimonis, vivències, records de les perso-

nes que la van conèixer, tractar, tal vegada estimar, o joves que l'han començada a llegir i tenen alguna cosa a dir sobre ella. Pensaments, anècdotes, vivències compartides... tot allò que val la pena explicar i fer-ne patrimoni comú. Per això, faig una crida, des d'aquest espai mensual que m'ofereix aquest diari que era tan seu –hi va col·laborar des del seu inici fins a poc abans de morir– per demanar a tothom que tingui una història per explicar, que ens escrigui a anyteresapamies.cultura@gencat.cat . web www.anyteresapamies.cat

QUE NINGÚ PENSI QUE L'ANY TERESA PÀMIES és un any per a erudits, experts i acadèmics. Ser fidel a la seva memòria és no apartar-la de la seva gent. Tenim un objectiu: que el web commemoratiu sigui un espai de referència (juntament amb el que ja existeix elsullsdelapamies.cat) per a persones que estudiïn o estiguin interessades en la vida i obra de Teresa Pàmies. Si tens una història de la Teresa Pàmies mirem de salvar-la entre tots de l'oblit, escriu-nos.

“Ser fidel a la memòria de Teresa Pàmies és no apartar-la de la seva gent

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Endesa a l'Estartit

■ A l'Estartit, al carrer Mediterrània, cruïlla amb les escales del carrer Niàgara, hi ha des de fa uns quants mesos un cable d'electricitat, segurament d'Endesa, que està penjant de la branca d'un pi, amb el corresponent perill d'incendi, i també està lligat a la barana de la terrassa d'una casa, amb el perill que una criatura hi posi la mà i passi una desgràcia.

Això semblava que era provisional per donar corrent a un habitatge de més avall, però per Setmana Santa ja estava així. Com pot ser que l'Ajuntament de Torroella ho permeti? O hem d'esperar que hi hagi un incendi o una desgràcia per treure aquesta instal·lació provisional?

JOSEPA SALOMÓ
L'Estartit (Baix Empordà)

Revetlla

■ Soc veïna del barri de la Sagrada Família de Barcelona. En aquest barri hi han viscut els meus avis, els meus pares i ara jo.

He viscut tota l'evolució del barri, no era crítica com molts altres veïns, perquè penso que el món evoluciona i és el que toca i més en un barri on tenim l'obra vital d'Antoni Gaudí.

Però diumenge a la nit, revetlla de Sant Joan, el que em vaig trobar va ser un barri mort. Per primera vegada, després d'anys i anys, no hi va haver foguera, ni música, ni les celebracions que feien sortir els veïns i fer un sopar o prendre la coca i cava a la fresca al carrer Marina entre Provença i Mallorca. Em vaig trobar l'espai desèrtic, uns poquets nens petits tiraven les seves bombetes i bengales, però res més.

Al final tindran raó les veus que diuen que l'entorn només interessa pels estrangers.

Tant de bo sigui un fet puntual.

ISABEL BALLESTER I SANTA
Barcelona

FP sinònim de posar-se les piles

■ Sres./Srs, vull aportar una informació, important, des del punt de vista d'Ensenyament, concretament del sector de l'FP. El meu institut, IES Alt Penedès, cada any, i en fa 11 de consecutius, es presenta a un concurs estatal, que patrocina Siemens, sobre prototips robòtics. Doncs bé, la notícia és que aquest any, el dia 10 de juny va ser proclamat guanyador. De les onze edicions n'ha guanyat 8 i he de dir que, en alguna ocasió, mereixent guanyar, va quedar segon o tercer. Perquè és clar, pot cansar que sempre guanyi el mateix, fins i tot és raonable i humà. Fins aquí tot normalitat, la queixa és que, bàsicament, no se'n fa publicitat a àmbit del nostre país, per

part dels mitjans de comunicació ni tampoc per part de la direcció del centre; ja sabem què passa, la formació professional és el germà pobre i només s'hi fa referència quan hi ha eleccions. Hauríem de copiar aquelles coses que fa bé Alemanya, és el cas de l'FP en aquell país. Els estudiants i els treballadors que provenen d'aquest sector estan molt ben considerats.

Tinc entès que el Departament d'Ensenyament va ser convidat per Siemens a assistir al lliurament de premis a Madrid i van rebutjar l'assistència perquè era festiu a la ciutat de Barcelona. Tot plegat, molt desencertat.

A internet, al Youtube, podeu trobar els vídeos relacionats amb aquest relat. La inquietud que em mou és posar l'FP en el lloc que li correspon, i al mateix temps promocionar-la. Posem-nos les piles!

MANEL VENTURA I RODRÍGUEZ
Tarragona

La frase del dia

“Un referèndum d'autodeterminació no és una demostració de bona cultura democràtica”

José Luis Rodríguez Zapatero, EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL PEL PSOE

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

Traïcions

Ha estat un dels punts dèbils del procés independentista no comptar clarament amb una majoria social de la meitat més un dels votants a l'hora de donar embranzida a l'autodeterminació de Catalunya? Després d'aquelles remotes “eleccions plebiscitàries” de 2015 que van fer-se apostant per una ampla coalició sobiranista, Junts pel Sí, a la qual s'hi haurà de sumar el vot de la CUP, el sobiranisme comptava amb un 47,8% del vot popular. El no explícit pujava fins al 39,11%. Enmig, hi havia aquella ambivalència de l'esquerra que un dia et diu una cosa i l'endemà una altra, i que tampoc no és hostil al dret a decidir, encara que sí a prendre decisions dràstiques o unilaterals per fer-lo valer. Hem trobat suposats hereus de la tradició revolucionària que quan s'han hagut d'arromangar per fer la revolució del votar s'han posat a ballar la conga.

LA IDEA QUE LA MILLOR MANERA de resoldre l'encaix de Catalunya a l'Estat espanyol és a través d'un referèndum hauria de ser acceptada per tothom, per bé que es vulgui votar que no, o que es votin aquells partits que no desitgen que la susdita qüestió sigui sotmesa a escrutini. El problema és que els catalans desitgen, molt majoritàriament, votar sobre aquest projecte polític o opció ideològica, la qual, haurem d'acceptar, és tan legítima com la contrària. Si desitjar un estat propi és una aberració, doncs deu ser aberrant tota forma de patriotisme constitucional –tota voluntat d'estat, de crear-lo o fer-lo perdurar– que puguem trobar arreu del món. Si voler votar sobre el projecte de república catalana és una brutalitat, també s'ha d'explicar per què ho és –o va ser– votar sobre la república espanyola o sobre la monarquia o sobre qualsevol altra opció de distribució del poder i la sobirania. Totes les idees que es mouguin dins del projecte liberal i democrà-

tic –amb respecte als drets humans, etc.– tenen la mateixa validesa moral. O no?

I NO S'ENTENEN CERTES REACCIONS. No s'acaba d'entendre per què està més enfadat, per exemple, Javier Cercas que Jordi Cuixart, que fa gairebé dos anys que és a la presó. Cercas s'ha sentit traït per aquest projecte polític, amb l'excusa que es feia contra bona part de la ciutadania del país –a la qual sembla que pertany–, sense tenir en compte que en primer lloc consistia a muntar un plebiscit a favor del qual hi continua havent una immensa majoria de l'electorat, fins i tot els que volen votar que no. Llegint els articles de Cercas, sembla que la república existeix i s'ha imposat als que no la volen, com certament s'imposa la monarquia espanyola i la Constitució de 1978 als que des de Catalunya voldrien una altra norma fonamental i republicana: milions de catalans. Tampoc s'acaba d'entendre per què certes insatisfaccions polítiques són més defensables que d'altres; per què un unionista decebut és més digne de respecte que els republicans que es ve-

“No s'acaba d'entendre per què està més enfadat, per exemple, Javier Cercas que Jordi Cuixart, que fa gairebé dos anys que és a la presó

uen amb l'obligació de continuar amb el DNI espanyol a la butxaca i la foto del Borbó a les comissaries.

PERÒ EL FET ÉS EL FET: els qui parlen de “gran traïció” són els que han guanyat, o estan fent-ho des de fa dècades. ¿Potser podrien sentir-se traïts si efectivament s'hagués fet una república a la seva esquena? ¿Se senten traïts els independentistes quan veuen que el seu projecte polític no té recorregut perquè topa amb els marges dibuixats pel Codi Penal, la monarquia i els periodistes més inexorables? ¿Per què els uns tenen dret a sentir-se traïts i d'altres no? ¿Se suposa, pot ser, que hi ha un dret constitucional que les coses continuïn sent com sempre, a nivell territorial? Cap ciutadà pot exigir-li al seu estat la unitat territorial, d'igual manera que no pot tampoc evitar que la sobirania fugi per la part alta, cap a institucions internacionals.

L'ENTRADA D'ESPANYA A LA UE va significar un buidatge de poder i de capacitat de decisió sobre els assumptes comuns; ningú va fer tants d'escarafalls ni va sentir ferida la seva autoestima. Aquest buidatge és el que ara ha motivat el *Brexit*, que s'ha llegit com una maniobra de tornar a tenir poder sobre assumptes que s'havien escapat cap a Brussel·les. L'obstacle, aquí, és de nacionalisme, d'un amor irreflexiu a un model polític, que és també cultural i lingüístic, a una determinada manera d'entendre el que ha de ser Espanya i, sobretot, Catalunya. Aquí rau el problema: sembla que hi ha una certa categoria de catalans que poden sentir-se a gust amb l'ordre juridicopolític, i d'altres no, o que s'han de resignar per sempre que sigui el projecte del veí el que s'imposi, per molt que el veí estigui enamorat del rei o dels cigrons més grossos que sempre propicia la cultura de qui té la paella pel mànec.

De set en set

Ignasi Riera

Boires enverinades

No em refereixo, òbviament, a la *Nit i Boira*, o *Nacht und Nebel* d'un massa bestia segle XX. I sí al capteniment de mas-

sa dirigents polítics d'un ara i d'un avui que podria passar a la història com “el temps dels trileros” –definites per instàncies acadèmiques com a “estafadores callejeros o tahúres”–, que juguen amb tres boles o opcions (que no sempre són PP-Cs-Vox), amb afirmacions tan dogmàtiques que poden a Església catòlica, a un franquisme mal enterrat, a un corrupte Donald Trump o a un estalinisme marca Putin. I és que per fer política lleial no basta exhibir màsters acadèmics baratats, dels que demostren que ho ignoren tot sobre democràcia-i-política (per exemple: quan no s'adonen que no té res a veure la política municipal amb l'estatal, amb l'europea o amb l'autonòmica. I és en l'escola de la política municipal on aprens que “tot allò que no té partida pressupostària, no existeix”).

Tampoc no ajudem a fer-ho tot més fàcil els que hem pertangut, i encara pertanyem, al ramat dels *opinatres*: hauríem de tenir ben clara la dita llatina: *quod nimis probat nihil probat*. No parlo per parlar: he enllestit, ja fa mesos, un text, segur que de massa gruix, on tractava de fer síntesi, des de l'òptica madrileny, dels parers escrits sobre la qüestió catalana. L'editor que m'encarregava la feina, que segur que és un savi tot i que té la humilitat de dissimular-ho, ha llençat la feina al cove. No el renyo: segur que ha fet santament i que és fidel a les lleis no escrites dels planetes del *dolce far niente*, que prediquen seny i bellesa, d'acord amb els paràmetres d'un seny català engabiats, sempre dins els límits de la intocable Constitució (Espanyola). I quan vingui un altre juny...

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els presos arriben avui a les presons catalanes

Els nou presos polítics dormiran avui a Catalunya i el govern critica la durada del trasllat

La Generalitat obrirà noves delegacions a l'exterior

El govern té previst aprovar l'obertura de seus a Buenos Aires, Mèxic DF i Tunis

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La situació de Catalunya, a l'ONU

ADVERTÈNCIA • Una observadora internacional avisa les autoritats espanyoles de les “greus conseqüències” d’ignorar el Grup de Detencions Arbitràries **VULNERAR LA LLEI** • Txell Bonet acusa l’Estat de “desobeir la llei internacional”

Natàlia Segura

Ginebra

El cas de l'1 d'octubre torna a fer-se ressò al Consell de Drets Humans de les Nacions Unides. Per segon dia consecutiu, les crítiques a l'actitud de l'Estat espanyol davant l'organització del referèndum d'independència es van sentir a la seu de l'ONU a Ginebra. Després que la Unesco denunciés dilluns la situació dels presos polítics en la sessió plenària del Consell i desfermés l'enuig de la diplomàcia espanyola, ahir es va celebrar una conferència impulsada per Òmnium Cultural en el marc d'aquesta trobada internacional per denunciar la situació que viu Catalunya.

En aquest acte, la vicepresidenta de la Federació Internacional de Drets Humans (FIDH) i observadora en el judici de l'1-O, Dominique Noguères, es va mostrar astorada per la reacció de l'Estat davant l'informe del Grup de Treball de Detencions Arbitràries de Nacions Unides. “La reacció del ministre d'Exteriors, Josep Borrell, negant ràpidament el text va ser molt forta”, va lamentar. Per això l'advocada francesa va alertar el govern espanyol que me-

Les frases

“Només demanem a l'Estat espanyol que respecti la normativa internacional”

Txell Bonet

PERIODISTA I PARELLA DE JORDI CUIXART

“Tinc la sensació que tot el que ha passat entre l'inici i el final no ha canviat res”

Dominique Noguères

OBSERVADORA DEL JUDICI DE L'1-O

“Qualsevol càrrec de rebel·lió s'hauria de retirar”

Duncan McCausland

EX-CAP POLICIAL NORD-IRLANDÈS

nysprear i ignorar l'organisme pot tenir “greus conseqüències” perquè “està posant en dubte el conjunt del dret internacional”.

El descrèdit espanyol al grup d'experts de l'ONU va ser criticat també pels altres dos ponents, el coautor d'un informe pericial que nega la violència el 20-S i l'1-O, Duncan McCausland, i la companya de Jordi Cuixart, Txell Bonet. Mentre l'excap policial nord-irlandès va qua-

lificar la reacció de “qüestionable”, Bonet va acusar directament l'Estat de “desobeir la llei internacional” rebutjant l'informe i posant en dubte la imparcialitat de l'organisme. “Només li demanem que respecti la normativa internacional”, va replicar.

Crítiques al judici

A la conferència, a la qual van assistir l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel i la secretària general d'ERC, Marta Rovira, Noguères va explicar el que ha pogut veure al Tribunal Suprem aquests darrers mesos. Per ella, el judici “ha seguit un camí que ja estava traçat”. “Tinc la sensació que tot el que ha passat entre l'inici i el final no ha canviat res”, va assegurar, i va destacar que no hi havia “una discussió real” ni “l'oportunitat de rebatre” les acusacions contra els líders independentistes. “La suposició era que tots eren culpables”, va remarcar.

Entre les irregularitats i anomalies del procediment judicial, Noguères va subratllar la presència de l'extrema dreta com a acusació popular en el cas. Tot i això, el més sorprenent per a ella va ser l'actitud passiva de Vox durant el judici. “Estaven molt callats i no prestaven atenció

La conferència sobre el judici de l'1-O a la seu de l'ONU a Ginebra, amb Duncan McCausland, Jean-Philippe Ceppi, Dominique Noguères i Txell Bonet ■ ACN

Puigdemont, al Fòrum Internacional Crans Montana

El president a l'exili Carles Puigdemont repetirà com a ponent en el Fòrum Internacional Crans Montana. Demà viatjarà a Ginebra per participar en la sessió inaugural d'aquesta trobada amb líders mundials. Pocs dies abans de la sessió de constitució del

Parlament Europeu, on de moment hi té les portes tancades malgrat haver estat votat per més d'un milió de ciutadans arreu de l'Estat espanyol, Puigdemont oferirà una roda de premsa a la tarda. El Fòrum Crans Montana és una organització internacional no

governamental que reuneix un cop l'any caps d'estat, ministres, personalitats polítiques i diplomàtiques per discutir reptes globals. En la darrera trobada, Puigdemont hi va coincidir, per exemple, amb l'ex-primera ministra d'Ucraïna Iúlia Timoixenko.

a la sala”, va relatar.

Conclusions imminents

Si bé Dominique Noguères va avançar que “en els pròxims dies” faran públic l'informe de la missió d'observació amb les conclusions del judici, ja va demanar ahir que “no hi hagi

cap condemna” contra els independentistes perquè no estaria “justificat”. “Ni tan sols penes petites”, va avisar. Segons ella, si això no fos així, la sentència deixaria una “marca en la societat espanyola” i no resoldrà el conflicte polític subjacent.

Per la seva banda, McCausland també va defensar durant la seva intervenció que “qualsevol càrrec de rebel·lió s'hauria de retirar”, perquè amb la pericial d'ell i un expolicial de Scotland Yard van arribar a la conclusió que les forces de seguretat te-

L'APUNT
Quan toca

Carles Sabaté

El Suprem preguntarà al Tribunal de Justícia Europeu sobre la immunitat de Junqueras, però probablement en rebí la resposta més enllà del dia 2, quan es constitueix el Parlament Europeu. Prèviament ja li havia denegat la possibilitat de jurar la Constitució davant la JEC. Rodríguez Zapatero admet que caldria dialogar més amb els independentistes presos i que ell ho ha

fet amb Junqueras o Puigdemont, però ho diu i ho fa ara que no té cap responsabilitat. Els gestos i les decisions polítiques s'han de fer quan toca i són efectives. Zapatero li podria haver suggerit, a Felip VI, la setmana passada quan van trobar-se en l'aniversari de la coronació del monarca. El més destacable dels seus cinc anys de regnat va ser el fre a Catalunya.

El Suprem s'avé ara a consultar sobre la immunitat de Junqueras

■ Demana a les acusacions si ha de preguntar al TJUE quan s'obtenen privilegis d'eurodiputat ■ La resposta podria arribar després de la sentència per rebel·lió

L'exvicepresident Junqueras, en la seva declaració del 12 de juny passat al Suprem ■ EFE

nien "informació àmplia" que indicava que les concentracions serien pacífiques. "Va ser una resistència passiva i no violenta", va reiterar, lamentant que el Suprem no acceptés la seva investigació com a prova en el judici.

En aquest sentit, Bonet va explicar que "l'únic objectiu" del cas és "espantar la població i destruir" el moviment independentista català, que va definir com a "social i pacífic". Aprofitant aquest fòrum internacional, Bonet no només va tornar a demanar l'alliberament "immediat" del seu marit i la resta de presos polítics, sinó també una compensació pels danys causats. A més, va avisar que la

macrocausa contra el procés estableix un precedent perillós a l'Estat que es podria repetir "a qualsevol part" i, per això, va exigir que es facin reformes per evitar que torni a passar.

Interrogada pel moderador i prestigiós periodista suís Jean Philippe Ceppi sobre si tenia esperança que la seva presència a Ginebra ajudés a donar un tomb a la situació del seu familiar i de la resta de líders independentistes, Bonet va admetre que no creu que la situació canviï "d'un dia per l'altre", però va enaltir la importància de tenir veu en una institució com Nacions Unides per despertar consciències a l'arena internacional sobre l'afar català.

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem s'escena parcialment a si mateix en la causa d'Oriol Junqueras i els seus drets com a eurodiputat. El tribunal va comunicar ahir que s'avé a presentar una qüestió prejudicial al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), com demana la defensa, per preguntar-li "l'abast dels privilegis i la immunitat a la UE" i la seva "incidència en la concessió del permís" sol·licitat per l'exvicepresident, en presó preventiva, per assistir a la Junta Electoral Central (JEC) i complimentar els tràmits per ser eurodiputat. El Suprem li va denegar el permís d'anar a jurar la Constitució, però ara demana a les parts si s'ha de consultar la seva immunitat al tribunal amb seu a Luxemburg.

La xifra

3

dies tenen la fiscalia, l'Advocacia de l'Estat, Vox i la defensa de Junqueras per respondre si s'ha d'anar al TJUE.

En la providència d'ahir, el tribunal, presidit per Manuel Marchena, dona tres dies a la fiscalia, l'Advocacia de l'Estat, Vox i la defensa de Junqueras, exercida pel penalista Andreu van den Eynde, perquè raonin si s'ha de fer la consulta al TJUE i quina ha de ser la pregunta. La fiscalia ja va avançar que no calia la consulta perquè entenia que els privilegis i les immunitats —és a dir, que cal demanar permís del Parlament per investigar o detenir un eurodiputat si no és

La data

02.07.19

Es constitueix el ple de l'Eurocambra i la JEC ja va anunciar les "vacants" de Junqueras, Puigdemont i Comín.

un delictes flagrant— s'obtenen en el ple de constitució, previst pel pròxim 2 de juliol, o quan el Parlament Europeu està actiu, amb les sessions.

El Suprem va denegar a Junqueras el permís per anar a jurar la Constitució i va argüir que per assumir la condició d'eurodiputat hi ha dues fases: la jura davant la JEC i anar a la constitució de l'Eurocambra, fet —sostenia— que reactiva el risc de fugida perquè "s'ha instal·lat la seu del govern de la República catala-

na a l'exili" a Brussel·les (Bèlgica), un error del Suprem, perquè la constitució del ple és a Estrasburg (Estat francès).

En la resolució d'ahir, el jutge Marchena deixa ben limitat que la consulta afectaria "la peça de situació personal" de Junqueras, en presó preventiva des del 2 de novembre de 2017, i, per tant, no deixaria en suspens la sentència contra els dotze independentistes catalans, acusats de rebel·lió, sedició, malversació de fons i desobediència, que es preveu per l'octubre. I, si finalment es consulta el TJUE, aquest no donaria cap resposta fins d'aquí a dos mesos, quan podria donar la raó a Junqueras, però com que la sentència ja seria ferma no serviria de res, perquè la condemna d'inhabilitació, a més de la de presó, tot-hom l'espera. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els presos polítics acaben el viatge de retorn als centres penitenciaris catalans

El govern català critica la durada del trasllat i ho considera un "càstig addicional i innecessari" ■ Torra anirà a la investidura del Parlament Europeu

X. Miró / Redacció
BARCELONA

Els nou presos polítics dormiran a partir d'avui a les presons catalanes després de culminar el procés de trasllat que, en el cas dels homes—Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Raül Romeva, Josep Rull, Jordi Turull, Joaquim Forn i Jordi Cuixart—, es va iniciar dilluns i, en el cas de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i l'exconsellera de Treball Dolors Bassa, es farà avui en un sol trajecte i sense parades des de la presó madrilenya d'Alcalá de Henares directament al centre penitenciari de Mas d'Enric (el Catllar). Allà hi deixaran Forcadell i Bassa anirà a la presó de Puig de les Basses (Figueres). Hi haurà una parada a Can Brians 2 perquè a partir d'aquell moment la custòdia anirà a càrrec dels Mossos d'Esquadra.

El procés de trasllat dels homes es va fer per fases, com ja va passar el juliol del 2018. Amb un primer trajecte des de la presó de Soto del Real, on van quedar reclosos des de que es va iniciar el judici del procés ara fa quatre mesos, fins a Valdemoro, on van dormir la primera nit, i, d'allà, conduïts per la unitat especialitzada de la Guàrdia Civil, van arribar ahir a quarts de tres de la tarda al centre penitenciari de Zuera (Saragossa), on van passar la nit al mòdul d'ingressos per continuar el viatge aquest matí fins a Brians 2, on els Mossos continuaran el trasllat fins a la presó de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada. Tots ingressaran a les cel·les individuals dels mateixos mòduls on van estar del 4 de juliol del 2018 a l'1 de febrer.

El govern català va criticar el dispositiu dissenyat per Institucions Penitenciàries, que la portaveu de

L'autocar dels presos entrant ahir a la presó de Zuera de Saragossa ■ EFE

Zapatero evita dir si són presos polítics

L'expresident espanyol, el socialista José Luis Rodríguez Zapatero, va evitar ahir definir-se sobre si considerava que actualment hi ha presos polítics en una entrevista a RAC1, tot assegurant que tenia la seva pròpia opinió però que estava cansat d'entrar en "laberints semàntics i nominalistes", com li havia passat

parlant de Venècia. Zapatero va revelar que havia mantingut una breu conversa telefònica abans del judici de menys d'un minut amb Oriol Junqueras, en la qual li va traslladar la seva aposta pel diàleg. L'expresident també espera que la sentència de l'1-O "no comprometi" aquesta aposta pel diàleg.

Les frases

“Ens fa pensar que el tracte rebut pels presos i les preses és un càstig addicional i innecessari”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“Desitjo que sigui una sentència que permeti recuperar la necessària i desitjable convivència”

José Luis Rodríguez Zapatero
EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

l'executiu, Meritxell Budó, no va dubtar a qualificar d'"inaudit" perquè no s'hagi començat fins ara i perquè el trasllat duri dos dies i dues nits. Tot recordant que l'exconseller Forn va ser traslladat en un sol dia per poder assistir a la investidura a l'Ajuntament

de Barcelona, Budó va afirmar que l'allargament del trasllat actual fa pensar al govern "que el tracte és un càstig addicional i innecessari". Una desconfiança amb els desplaçaments de la Guàrdia Civil que no és nova i que es remunta al 3 de novembre

del 2017, quan els presos van denunciar befes i que els portaven emmanillats al darrere i sense cinturó de seguretat en el trasllat des de l'Audiència Nacional fins a Estremera.

Torra, a Estrasburg

D'altra banda, la portaveu del govern va confirmar ahir que el president Quim Torra presidirà una delegació del govern en la jornada d'investidura del Parlament Europeu el 2 de juliol. Després que el conseller d'Exteriors, Alfred Bosch, confirmés la seva assistència però no especificés la d'altres membres del govern, en la mateixa compareixença ahir, després de l'executiu, Budó confirmava l'ajornament del Consell Executiu de la setmana vinent fins al dimecres 3 perquè Torra pugui ser present a Estrasburg amb altres membres del govern.

Segons la consellera, Torra serà present en "diversos actes de l'agenda" sense confirmar si assistirà a la manifestació organitzada pel Consell de la República. ■

Lluís Salvadó, actual diputat per ERC i exsecretari d'Hisenda, en el Parlament ■ JOSEP LOSADA

La fiscalia insisteix que s'investigui Salvadó per l'1-O

Sol·licita al jutjat barceloní que elevi la causa al TSJC, amb Jové ■ Manté la sospita a l'Agència Tributària Catalana

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia ha demanat a la jutgessa de Barcelona que investigui els organitzadors de l'1-O que faci una exposició raonada per elevar la investigació de l'exsecretari d'Hisenda i actual diputat per ERC al Parlament, Lluís Salvadó, al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) per la seva condició d'aforat. L'anterior titular del jutjat d'Instrucció 13 de Barcelona va fer una exposició raonada contra l'actual vicepresident, Pere Aragonès, com a exsecretari d'Economia; contra Salvadó i contra l'exsecretari general d'Economia i actual diputat per ERC, Josep Maria Jové. Llavors la fiscalia superior de Catalunya i el TSJC només van veure indicis contra Jové, que va declarar com a investigat el 7 de juny passat. Ara els dos fiscals anticorrupció que reforcen la fiscal del jutjat sostenen que hi ha més indicis contra Lluís Salvadó.

En la petició, coneguda ahir, els fiscals indiquen que hi ha trucades telefòniques intervingudes i documents trobats al despatx i al domicili de Salvadó, durant la seva detenció el 20-S, que palesen que tenia un paper "principal" en els preparatius del refe-

rèndum i per formar estructures d'estat, com ara l'Agència Tributària Catalana (ATC), que superaven les competències autonòmiques. Ara, els fiscals imputen com a possible malversació dues despeses: una de 551.270 euros aprovada el 2012 per una aplicació informàtica per recollir de forma voluntària les dades dels contribuents de l'IRPF, impost estatal, i de la qual IBM va deixar de fer el manteniment el 2016, sostenen. I un segon mòdul, de 241.383 euros, actiu des d'abril de 2017 perquè l'ATC recollís per l'Estat les recaptacions de l'IRPF i les cotitzacions socials d'empreses públiques, que el govern espanyol va suprimir amb el 155.

D'altra banda, el fiscal Pedro Ariche sol·licita a la magistrada de la causa contra Jové que declarin nou agents de la Guàrdia Civil responsables de la investigació de l'1-O. També li demana que transformi la causa en un sumari perquè la quantitat suposadament defraudada, estimada en 3,2 milions (de la qual s'ha pagat 1,6 milions, detalla), podria ser major, amb un delictes agreujat que "en abstracte podria arribar a dotze anys de presó", i que la investigació es prorrogui fins al 17 de juliol de 2020. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La mesa rebutja tramitar la ILP sobre la independència

ERC s'absté adduint, d'acord amb els lletrats, que la llei només permet acceptar propostes en què es tenen competències ■ JxCat i la CUP eren partidaris d'una interpretació que permetés el debat

Òscar Palau
BARCELONA

Nova desavinença al Parlament entre els partits independentistes. La mesa va rebutjar ahir l'admissió a tràmit, amb el vot contrari de Cs i el PSC, el favorable de JxCat i la decisiva abstenció d'ERC, la iniciativa legislativa popular presentada pel col·lectiu Unitat per la Independència, que pretenia recollir signatures perquè la cambra ratifiqués la DUI del 27-O del 2017 i entrés en vigor la llei de transitorietat jurídica aprovada aquell 7 de setembre. L'informe jurídic, no vinculant, que acompanyava la petició, elaborat

pels lletrats de la cambra, deixava ben clar que el text presentat no complia les condicions per ser acceptat perquè la llei catalana del 2006 que regula les ILP les ceneix a "les matèries sobre les quals la Generalitat té reconeguda la seva competència", i l'objecte d'aquest text requeriria "una reforma constitucional". Els republicans, tot i això, van decidir no votar-hi en contra per no alinear-se amb el PSC i Cs, mentre que JxCat hi va votar a favor perquè entenia que davant el "dubte" jurídic i "l'ambigüitat" de la llei calia fer la interpretació més laxa possible per permetre el debat. "Avui la mesa ha

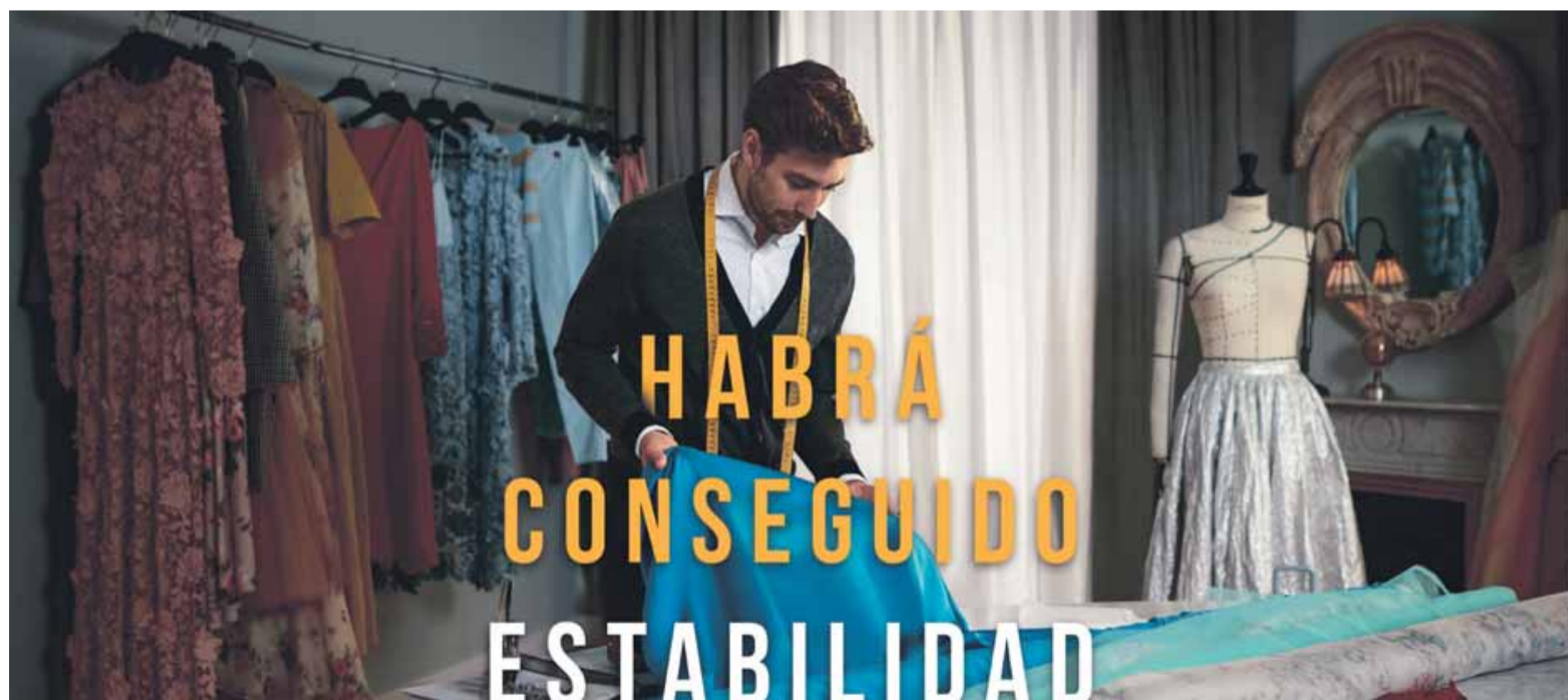

Els membres d'ERC i de JxCat de la mesa van votar ahir diferent sobre la tramitació de la ILP sobre la DUI ■ ACN

impedit una tramitació que pensem que sempre hauria de ser possible en el marge del reglament i la inviolabilitat parlamentària", assegurava el vicepresident i diputat de JxCat, Josep Costa, que fins i tot recordava que Carme Forcadell ja va dir en el judici al procés que al Parlament s'hi havia de poder parlar de tot. Tampoc la diputada de la CUP Maria Sirvent veia "cap problema" que la ILP hagués tirat endavant, ja que "si hi ha voluntat política s'haurien trobat els mecanismes formals" per poder-se debatre. Això sí, ni JxCat ni la CUP es comprometien a presentar el text perquè fos tramitat

com a proposició de llei, com els instaven des d'ERC si realment volien obrir el debat.

El líder republicà, Sergi Sabrià, recordava que la llei de les ILP "és claríssima" i no hi havia possibilitat d'interpretar-la. "Una ILP no serveix per declarar la independència", constatava, mentre recordava que ERC treballa no tan sols per declarar-la, sinó per fer-la efectiva i consolidar-la. "No podem viure de gestos de cara a la galeria", emfasitzava, mentre recordava que hi ha diversos precedents de rebuig a textos similars per fer un referèndum o una constitució catalana entre el 2008 i el 2011. "Costa no ha interpretat bé la situació, potser s'ha despistat", li etzibava, mentre tornava a reclamar una estratègia conjunta de l'independentisme per avançar. En tot cas, tant l'un com l'altre van negar que la polèmica tingui recorregut ni que afecti el govern, ja que ho van cenyir a "interpretacions diferents" de la proposta d'un tercer. ■

Cuando inviertes en Tesoro Público, el futuro se escribe en *futuro perfecto*.

Es lo que tiene invertir en una economía que mira hacia adelante como uno de los principales motores de crecimiento de la Eurozona.
Es lo que tiene invertir en un país que quiere darte todas las oportunidades.

Infórmate en www.tesoro.es de todas las ventajas que te ofrece el Tesoro Público.

VALORES DEL TESORO DESDE 1.000€: LETRAS | BONDS | OBLIGACIONES

Tesoro Público
Invierte en *futuro perfecto*.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
ESPLUGUES DE LLOBREGAT**Pilar Díaz**

Alcaldeessa d'Esplugues (PSC)

“Cal pensar en el 2025, però també en el dia a dia”

SEGURETAT “La gent valora viure tranquil·la, que l'entorn estigui net, que hi hagi seguretat” **TECNOLOGIA** “Volem aconseguir que la localitat, a banda de ser moderna i europea, sigui una ciutat digital inclusiva, a l'abast de tothom”

Mireia Rourera
ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Esplugues de Llobregat (46.000 habitants) té frontera amb Barcelona, l'Hospitalet, Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i, per la banda nord, toca amb Collserola. És a quatre passes (millor dit, a quatre parades de tramvia) de la UPC i del camp del Barça, i tot que hi ha passen vies ràpides com l'N-340, la B-23, la B-20, la localitat, amb molta indústria 4.0, manté un nucli molt compacte i aquell aire de poble on la gent es coneix. Fa poc es va inaugurar el centre comercial Finestrelles, de 40.000 m², projectat fa dècades. Els socialistes hi manen des del 1979 i ara, en les últimes eleccions municipals, l'alcaldeessa Pilar Díaz ha aconseguit la majoria absoluta. En les anteriors, sense majoria absoluta, el PSC va pactar el govern amb CiU (ara PDeCAT), un pacte que “va funcionar molt bé” i es va acabar trencant “per discrepàncies internes dels nacionalistes”, segons vol aclarir Pilar Díaz, i no per l'aplicació del 155 o per l'1 d'octubre.

El PSC acaba d'aconseguir la majoria absoluta. Com ho valora?

Feia vuit anys que no teníem majoria absoluta; el 2011 la vam perdre per 100 vots, i en aquests vuit anys el que valoro de positiu és que hem après a governar sense aquesta majoria, entenent-nos amb els altres, esforçant-nos a dialogar

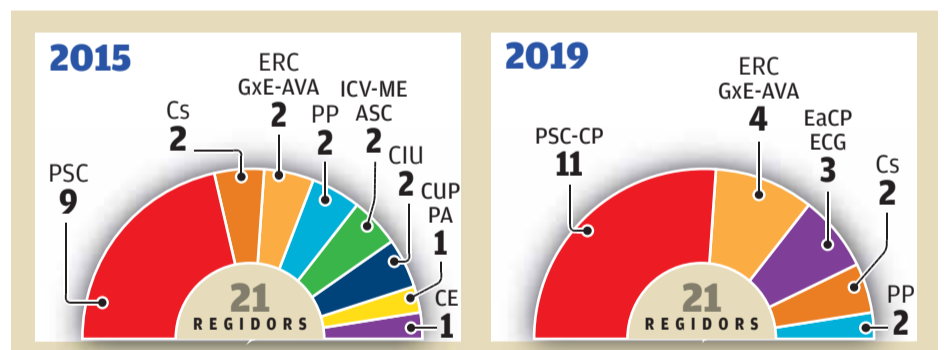
sempre des del respecte. De fet, crec que va ser més complicada la legislatura del 2011 al 2015 (amb la crisi econòmica i una explosió de forces polítiques que van posar fi al bipartidisme...), que la del 2015 al 2019. En aquestes últimes eleccions, el PSC ha recuperat la confiança de la gent, que sens dubte ha valorat la manera de fer i les propostes de futur. Però també és veritat que ha influït el context polític general. Altres vegades hem atribuït la pèrdua d'algun regidor no ja a nosaltres sinó al moment difícil que estava passant el socialisme a Catalunya i a Espanya. Això ara ha canviat. No radicalment, no estem com en els millors moments, però els socialistes s'estan recuperant, i això ens ha beneficiat.

En l'anterior legislatura al consistori hi havia vuit partits. Ara n'han quedat cinc.

Per una banda, a Esplugues hi ha hagut formacions que han tingut molts problemes interns i ho han acabat pagant a les urnes; de l'altra, i com a tot Catalunya, el context i la tendència d'algunes formacions s'ha vist reflectida. Al final el que la gent vol és que servim la ciutadania i fem coses: a més de tenir una estratègia de ciutat a llarg termini, has d'estar pendent de les coses que afecten el dia a dia, la seguretat i la neteja, per exemple. Hem passat de vuit a cinc formacions perquè algunes no estaven en el seu millor moment i perquè d'altres han comès errors d'aquells que són de manual de primer de ciències polítiques, allò que no has de fer mai.

Ajuntament d'Esplugues

Esplugues sempre ha estat socialista, però al Parlament va guanyar Cs. Li feia por aquesta formació?

Aquí va passar com a tot arreu, com a la comarca... però no, no em feien por, perquè ja se sap que segons quines siguin les eleccions la gent vota una cosa o una altra. Fins i tot el mateix dia la gent vota diferent. Fixeu-vos-hi: el 26 de maig en les europees, aquí, a Esplugues, els socialistes vam guanyar amb 7.200 vots i en les municipals en vam obtenir 9.500. Hi havia molta gent, i ho faig constar perquè em va cridar molt l'atenció, que en les europees va votar en Puigdemont i en les locals, el PSC. I dius: com és possible? Doncs sí, és possible! Hi ha gent que no és socialista però que als ajuntaments ens vota perquè ho hem fet bé. És així.

Quines són les prioritats a Esplugues?

Nosaltres volem continuar amb l'excel·lència. La gent ens valorarà una sèrie de coses, com la tranquil·litat, les zones ver-

des (complim, al marge de Collserola, la recomanació de l'OMS, 10 m² de zona verda per cada 1.000 habitants), la seguretat, que estem a 28 punts per sota de l'índex de criminalitat de tot Catalunya. A Esplugues tenim grans infraestructures i estem a tocar de l'aeroport i de Barcelona però encara s'hi respira ambient de poble i hi ha molta cohesió social, i això és el que volem mantenir. Puc dir que fins i tot amb el conflicte que hem viscut a Catalunya han sigut molt puntuals els dies més crispats. Cal dir que des de l'Ajuntament, els 21 regidors i regidores de les vuit formacions que érem, des de la CUP fins al PP, hem sabut tractar-nos com a persones. Pensem diferent, a vegades radicalment diferent, però ens hem sabut escoltar, i això és molt important. Pel que fa a coses concretes: durant el mandat passat vam estar dissenyant el pla estratègic Esplugues 2025, amb què es vol aconseguir que la ciutat, a banda de ser moderna i europea, sigui una

Enginyera i doctora en 'telecos'

Pilar Díaz Romero (Barcelona, 1967) és l'alcaldeessa d'Esplugues de Llobregat des del 2006, quan, a mig mandat, va substituir Lorenzo Palacín. Va ser la primera alcaldessa de la localitat i ho continuarà sent els propers quatre anys, ja que aquest cop ha aconseguit la majoria absoluta. Casada i amb dos fills, a banda de ser una política que no para ni un minut, és, com reconeix, una "apassionada de la tecnologia", cosa que es nota perquè a Esplugues hi ha organitzat coses com el Fòrum Tecnològic al carrer i hi ha projectat, entre d'altres, el pla Smart City, a banda d'impulsar que als polígons de la ciutat s'hi desenvolupi, sobretot, la indústria 4.0. Enginyera superior de telecomunicacions, doctora enginyera en telecomunicacions per la Universitat Politècnica de Catalunya (1994) i professora titular d'universitat. La seva tesi va ser distingida amb el premi Ericsson a la millor tesi doctoral en comunicacions mòbils. Va ser diputada al Parlament de Catalunya en les eleccions al Parlament del 1999 i el 2003, i des de 2011 també és diputada de la Diputació de Barcelona.

No fa ni un any va inaugurar el centre comercial Finestrelles. Tota aquella zona s'ha de reurbanitzar?

Tot això forma part del projecte Porta Barcelona, que té dos àmbits: l'àmbit de Finestrelles, que no és el centre comercial sinó un barri que es diu així, i l'àmbit de Can Oliveres, on es faran 132 habitatges socials. Tornant al centre comercial, cal dir que per poder-lo obrir –la llicència del qual la va atorgar la Generalitat el 2004– s'ha adequat l'entorn i urbanitzat una sèrie d'espais. Al darrere s'hi ha fet un nou parc, i nosaltres ara, entre altres coses, estem acabant la segona arribada a Barcelona amb un camí ciclable, per a bicis i vianants, i un *correcan*, a tocar del complex Hospitalet Nord.

Vostè creu que, com s'ha fet amb el transport o el medi ambient, cal una política metropolitana d'habitatge?

Per descomptat, d'això no hi ha cap mena de dubte. Ara bé, la competència no és municipal... perquè sempre ens miren, però els qui han de treballar són els poders públics i les administracions que tenen opció de fer-ho. Dit això, cal explicar que nosaltres quasi no tenim espai per créixer; Esplugues té pràcticament la mateixa població que als anys vuitanta perquè no podem créixer, però tot i això hem fet una sèrie de coses i en continuarem fent: en aquest mandat sí que veurem una cosa en la qual vam treballar en el passat: l'àrea Montesa.

Què s'hi preveu?

A l'àrea residencial estratègica Montesa hi haurà una part residencial, una altra d'equipaments, una altra d'oficines i una reserva molt important d'habitatge protegit, protegit pel consorci promotor, que està format per l'Ajuntament i la Generalitat. Estem parlant de més de mil habitatges de protecció oficial, i d'aquests, una part importantíssima serà de lloguer. Amb això esperem donar resposta a les necessitats que tenim. També, com deia, cal comptar que a Can Oliveres, on hi ha el centre comercial, hi ha previst desenvolupar en aquest mandat 132 habitatges de protecció oficial a preu assequible.

Aquí, al costat de l'ajuntament, teniu un 'bicibox'?

Sí, a l'àrea metropolitana n'hi ha uns quants, ho hem treballat conjuntament amb l'àrea de Mobilitat. Fora de Barcelona era difícil implantar el *Bicing* i vam optar per intentar tenir un espai perquè la gent utilitzés la bicicleta amb més facilitat. El *bicibox* és un espai on pots guardar la bicicleta... i ara ja treballem amb el projecte E-bicibox, un servei per anar amb bicicletes elèctriques. No és una cosa exclusiva d'Esplugues, i la bona notícia és que altres municipis s'hi han sumat i el continuïum urbà també el tindrem per aquest tipus de servei.

Molts dels municipis de què parla formen part d'aquest anomenat cinturó roig, que ha sortit enfortit.

Aquesta recuperació, fins i tot de majories absolutes, s'ha donat en una zona que tenim una manera de fer. En tots aquests municipis fa 40 anys que governem! Després de tants anys, guanyar amb majoria absoluta... vol dir que el nostre treball la gent l'ha valorat. ■

A l'àrea residencial estratègica Montesa hi haurà més de mil habitatges protegits, molts de lloguer

ciutat digital inclusiva, que ningú en quedés exclòs. I ara, aquest govern acabat d'escollir serà el que haurà de desenvolupar les principals accions del pla.

Què vol dir una ciutat digital inclusiva?
Hem de fer una ciutat digital que ningú se'n pugui perdre els beneficis; uns perquè saben dissenyar la tecnologia i els altres perquè la utilitzen. El 2018 vam presentar el pla Smart City (per impulsar un model de ciutat sostenible basat en l'ús de les noves tecnologies) que inclou l'Ateneu de Fabricació, un projecte disruptiu. Això és un equipament, un espai, –ja tenim on s'ubicarà i tot, perquè ho vam decidir després d'un procés participatiu– amb tecnologia on la gent que no la pot tenir a casa o no pot accedir-hi, pugui fer-ho. Ja vam estrenar el Fòrum Tecnològic al carrer el setembre de l'any passat, que volem consolidar, perquè la gent vegi, toqui, conegui les noves tecnologies, els drons, les impressores 3D... A l'Ateneu de Fabricació tot això

El pla Smart City inclou l'Ateneu de Fabricació, un espai amb les principals innovacions en tecnologia a l'abast de tothom

hi serà i s'hi faran tallers, hi haurà monitoratges, tindrem tecnologia capdavantera per a l'ús de ciutadans i entitats, escoles...

Parlava de les escoles...
I aquí haig de dir que el nostre municipi és un dels cinc de tot Catalunya on s'acaba de posar en marxa, i de forma experimental, el Pla Educatiu d'Entorn 0-20, un projecte d'educació comunitari per als alumnes des dels 0 i fins als 20 anys. El concepte és el de ciutat educadora: educa l'escola, però no només l'escola, perquè també educa l'esplai, el carrer, les entitats, les associacions, les famílies... En aquesta filosofia nosaltres tenim unes activitats que les inclouem en aquest Pla Educatiu d'Entorn; algunes de les quals ja fèiem, per exemple: treballem amb la Fundació Catalana per a la Recerca en diversos projectes, un dels quals és despertar la vocació científica de nens i nenes de quart i cinquè de primària. Una altra cosa que fem, un programa

Esplugues és un dels cinc municipis catalans on s'acaba de posar en marxa i de forma experimental el Pla Educatiu d'Entorn 0-20

d'activitats educatives complementàries, el PAEC, en què oferim tallers i activitats a les escoles en diferents àmbits, des de ciutat sostenible fins a temes de violència masclista, relacionats amb l'esport, la cultura, etc. Hem tingut sort, però crec que en part la Generalitat ens han escollit per a aquest pla perquè nosaltres som un districte únic en què la relació entre els centres i la comunitat educativa és excepcional. Tenim vuit escoles públiques de primària, tres més un (la Blume) instituts públics i una sèrie d'escoles concertades amb molt de compromís amb el municipi i la resta de centres; tant que, per exemple, l'institut Joanot Martorell i l'escola Garbí fan activitats i tallers conjunts, una cosa que no s'acostuma a veure gaire. Per la nostra part, nosaltres cada any tenim una partida de diners, que no és petita, i donem una subvenció als centres, a cada centre se li subvenciona un projecte o activitat que ens hagi proposat.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Noves delegacions a Buenos Aires, Mèxic DF i Tunis

■ El govern aprova el pla d'acció exterior fins al 2022 per fer de Catalunya un "actor conegut i reconegut al món"

Xavier Miró
BARCELONA

El govern català aprovava ahir l'obertura de noves delegacions a Buenos Aires i a les ciutats de Mèxic i Tunis junt amb el pla d'acció exterior fins al 2022 amb l'objectiu que Catalunya sigui "un actor conegut i reconegut al món". El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, donava per acabada la fase de recuperació de les delegacions europees clausurades per la intervenció de l'Estat a través del 155 i anuncia una nova fase

La frase

“El pla vol fer de Catalunya un actor internacional de primer ordre, el que té qualsevol país”

Alfred Bosch
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

amb les tres noves delegacions que abastaran com a regions d'actuació l'Amèrica Central, el Con Sud i el Magrib i no només els tres països on s'obren. L'executiu va presentar en temps i forma el pla al Ministeri

d'Exteriors i, un cop acabat el termini, l'ha aprovat en espera de l'informe preceptiu però no vinculant que ha d'emetre. Les places de delegat s'ocuparan per mitjà d'un concurs públic i es preveu poder-ho fer aquest any.

El pla planteja augmentar la presència "econòmica, social, científica i cultural" de Catalunya a l'exterior. Consolidar l'estructura exterior, internacionalitzar l'economia i la cultura, ampliar les relacions amb governs i exercir la solidaritat internacional en són els eixos. ■

El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, ahir en roda de premsa al Palau ■ ACN

“Teixir aliances sòlides amb governs estrangers”

Per consolidar la presència de la Generalitat a l'exterior, el pla preveu ampliar les delegacions, adaptar l'àmbit normatiu a les necessitats de l'acció exterior i formar el personal. Un dels objectius és "teixir i consolidar aliances sòlides amb governs estrangers", que implica signar acords i construir aliances

"amb actors rellevants d'altres països". Es pretén també reforçar les relacions bilaterals amb països europeus i mediterranis. Internacionalitzar l'empresa i la cultura catalanes, atraure inversions i promoure el país com a destinació turística "de qualitat" i com a referent internacional de recerca i del sector de les

telecomunicacions són objectius del segon eix. Pel que fa al compromís internacional, el pla preveu "assolir un 0,7% en ajut oficial al desenvolupament" i contribuir als reptes de la sostenibilitat, la immigració, els drets humans, la pau i el diàleg, a més de refermar Catalunya com a país d'acollida. ■

Et regalem EL DOBLE* de la teva compra

T'ESPEREM A LA TEVA BOTIGA A:
GIRONA,
Ctra. Antiga d'Amer, km 2,4
ESPLUGUES,
Av. dels Països Catalans 25-51
De dilluns a divendres de 10h a 20h
i dissabtes de 10h a 14h.

*GAUDEIX A NESTLÉ MARKET EL DOBLE D'AQUEST ESTIUI! PER COMPRES SUPERIORS A 20€, DEMANA EL TEU "RASCA I GUANYA". EL GUANYADOR REBRÀ UNA TARGETA-REGAL VALORADA EN EL DOBLE DE L'IMPORT DE LA SEVA COMPRA. EL GUANYADOR HAURÀ DE PRESENTAR EL SEU TIQUET DE COMPRA. Productes exclosos: Llets per a lactants primera etapa i especials, L'Oréal i Powerbar. Promoció vàlida del 25 de Juny al 31 de Juliol de 2019.

www.nestlemarket.es